

produksjon: Reisen til Papua Ny Guinea
sendt: 1. Påskedag 2002 kl. 20.00

I 1979 reiser familien Evensen, med to småbarn, til Papua Ny Guinea. Far, Sigmund Evensen, går 14 dager i fjellet for å finne en landsby der de kan slå seg ned. Han velger seg ut det lille Umanakainafolket, på 2500 mennesker. Evensens oppgave er å lære lokalbefolkningen å lese og skrive sitt eget språk, Umanakaina.

Sigmund returnerer for å hente familien, men legger igjen sandalene i landsbyen Bonenepi som tegn på at han vil komme tilbake.

Ånder i helikopter

Januar 1980 returnerer Evensen til Umanakainafolket. Kone og barn kommer flyvende inn med helikopter, og de lokale tror de hvite menneskene er forfedrene deres som har kommet tilbake som ånder.

- Umanakainafolket var veldig begeistret og gjestfrie da vi ankom. Gjennom visjoner og drømmer hadde de sett en hvit mann med hår på kroppen som skulle ankomme landsbyen. Denne mannen skulle bringe dem gods og gull - og en bedre hverdag. Jeg er jo en hvit mann med hår på kroppen, så det var ikke rart jeg og min familie ble mottatt med stor jubel hos lokalbefolkningen, sier Sigmund Evensen.

Fra 1980 til 1999 bor familien Evensen i landsbyen. Her er familien med i hverdag og fest, og får et nært og godt forhold til de lokale innbyggerne.

Nyttestamentet på Umanakainaspråket

Evensen ønsker å hjelpe Umanakainafolket med å utvikle et eget skriftspråk, og med å bevare deres kultur og egenart. Evensen ønsker også å hjelpe folket med å oversette Det Nye Testamentet til deres eget språk. Gleden er stor når drømmen blir oppfylt. Umanakainafolket lærer seg både å lese og skrive - og oversetter Det Nye Testamentet på Umanakaina. Samtidig blir Sigmund en del av høvdingeklanen. I 1999 mottar Umanakainafolket Det Nye Testamentet på sitt eget språk. Det arrangeres en tredagers gigantisk fest der celebre gjester fra Papua Ny Guinea også ankommer for å delta på festen.

Tårevåt avskjed

I 1999 er Sigmund Evensens oppgave fullført, og familien bestemmer seg for å returnere til Norge. Å ta farvel med Umanakainafolket etter tyve år er tungt for familien Evensen.

- Vår familie ble adoptert av familiene i landsbyen Bonenepi fra første dag. Vi delte gleder og sorger sammen med de lokale gjennom tyve år. Avskjeden var både vond og tårefylt. Men de gode minnene vil vi for alltid ha i våre hjerter, sier Sigmund Evensen.

 [aktuelle produksjoner](#)

søk

send